

[Morten Lange.]

vi har for længst sagt, at vi må have gjort noget i den retning, og jeg tror nok, at det nu er i yderste øjeblik, hvis det overhovedet skal få nogen virkning, så jeg vil gerne takke den højtærede handelsminister for tilsagnet, og jeg håber, det bliver et tilsagn, som virkelig har et skarpslebent sigte; i så fald kan der dog holdes lidt igen på ulykkerne.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen havde derefter rystet os, hvad jeg vil kalde en dagsordenscocktail, som indeholder en række højst interessante ingredienser, hvoraf jeg lige har takket for den ene, og resten har jeg ikke spor af lyst til at høre på. Jeg skal tilslutte mig den almindelige stemning med glæde og stemme imod dette overflødige dagsordensforslag.

Mose Hansen: Jeg takker den højtærede landbrugsminister for tilsagnet om videre orientering også ved senere lejlighed. Men når ministeren siger, at han ikke forstår, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende lovforslag ud fra en vurdering af dets bivirkninger, skal jeg oplyse, at det er ikke derfor, jeg stemmer imod, idet jeg klart ser, at begge forslag har disse bivirkninger med prisstigninger til følge. Men der er den afgørende forskel, at det oprindelige forslag gav landbruget ret til altid at søge af få dækning for prisstigninger, der blev overvæltet på erhvervet, men det nu foreliggende forslag indeholder den særordning, at landbrugets forhold altid skal til offentlig debat, hvis der foreligger prisstigninger, som begrundet yderligere udvidelse. Det er for mig en afgørende forskel, at landbrugets forhold hver gang skal til åben debat i modsætning til, hvad der gælder andre erhverv. Det er derfor — og det gav jeg også udtryk for i mit første indlæg — jeg ikke kan stemme for det foreliggende lovforslag.

Hvad angår det fremsatte dagsordensforslag, siger nu flere af de ærede ordførere, at landbrugets ejendomsskatter falder bort. Ja, jeg er ganske klar over, at ifølge det forlig, der blev indgået om omsætningsafgiften, skal de faste grundskatter til staten falde væk fra næste finansår, men tilbage bliver, så vidt jeg ved, ca. 200 mill. kr. i faste skatter til kommunerne.

Hvad angår pris-, løn- og avancementstop, har jeg allerede i mit første indlæg gjort rede for, hvilke følger stigende priser, løn- og omkostningsstigninger vil have på landbrugets omkostningsniveau med forøgelse af landbrugets økonomiske vanskeligheder til følge. Jeg vil også gerne spørge, hvad det er for metoder, den højtærede udenrigsminister regner med skal tages i brug for at begrænse stigningen i løn, priser og avancer.

Holger Eriksen: Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen spurgte mig, på hvilket område landbrugets afskrivningsregler er anderledes end for andre virksomheder. Deroverfor må jeg pege på, at man for landbrugsbygningernes vedkommende kan foretage afskrivninger, derefter kan man sælge dem til en betydelig højere pris, uden at det får skattemæssige virkninger for den, der har foretaget afskrivningerne, og derefter kan den nye ejer begynde at afskrive på den højere pris. Hvis man sådan udskifter hvert tiende år, kan man få mulighed for at komme til at afskrive ikke blot to, men flere gange. Det er i hvert fald en undtagelsesstilling, som ikke gælder for nogen anden kategori.

Det ærede medlem erklærede også, at salgspriserne ikke var bestemt af afkastningsmulighederne for landbrugsejendomme, men snarere af priserne på maskiner, besætning o. s. v. Heroverfor må jeg for det første understrege, at de salgspriser, jeg talte om, var det, man kalder restkøbesummen, hvor man i forvejen havde fradraget, hvad der drejede sig om maskiner, inventar, besætning, høstudbytte o. s. v.; der var altså kun tale om bygning og jord. Dernæst må jeg rejse det spørgsmål: når salgspriserne stiger så voldsomt på disse to konkrete ting og det ikke er afkastningsmulighederne, der er bestemmende, hvad er så årsagen? Jeg tror, det ærede medlem og jeg må blive enige om, at så er den eneste anden årsag, man kan finde, den, at købere, der betaler de urimelige priser, slår deres lid til, at det vil lykkes i den kommende tid at få samfundet til at betale endnu større støtte til landbruget, således at den, der har betalt for meget, er i stand til uden tab at drive virksomheden videre.